

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2012. április 26.
(csütörtök)**

Horváth Géza

ÚJ VISZONY

Alapige: Róma 7,1-4

Vagy nem veszitek tudomásul, testvéreim, pedig a törvényt ismerőkhöz szólok, hogy a törvény addig uralkodik az emberen, amíg él? Például a férjes asszony is, amíg él a férje, hozzá van kötve a törvény szerint; de ha meghal a férfi, akkor fel van mentve a törvény hatálya alól, amely a férjéhez kötötte. Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz.

Ugyanígy ti is, testvéreim, meghaltatok a törvény számára a Krisztus teste által, s ezért másé vagytok: azé, aki feltámadt a halottak közül, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, hálaadással köszönjük, hogy te voltál, aki értünk megnyíltál. Úgy ahogy az ének írója valamikor úgy gondolkozott, hogy egy megnyílt szikla, kőszál rejti el a viharban és az lesz számára a menedék, a megtartás, megmentetés.

Köszönjük, hogy azért írta ezt az éneket ő is, hogy az utókornak, így nekünk is továbbadja, hogy egyetlen megtartatás, egyetlen menedék van az örök életre: Jézus Krisztus. Ő a megnyílt szikla, halála által megnyílt a kárpit, van út az Atyához. Közvetlenül odamehetünk, megszólíthatjuk, kapcsolatban lehetünk vele. Ebből a kapcsolatból élhetünk naponta. Ezért lehetünk hálásak, ezért lehetünk örvendező hívők.

Bocsásd meg, ha ez nem így van, ezt nem vesszük komolyan. Megvalljuk, Urunk, hogy törvényednek eleget bűnös ember nem tehet. Buzgóságunk égne bár, és folya könnyünk, mint az ár, de elégtételt az nem ad.

Urunk, mégis hányan gondolják, hogy buzgóságuk, cselekedeteik, jótéteményeik, imádságaik, könnyeik, vezekléseik üdvszerző cselekedetek.

Köszönjük, hogy nekünk világosan mondod az igében, hogy semmilyen más üdvösségszerző forrás nincs, csak te magad, Úr Jézus. Te vagy az egyetlen forrása minden kegynek, és egyetlen mentsvára a lelkünknek.

Köszönjük, amikor erről szólsz hozzánk, Urunk. Kérünk, ma este is tedd igédet áldottá a számunkra. Lehet, hogy egy kicsit fáradtan jöttünk ide a világ

zajából, munkából. Élmények hatásai értek bennünket. Te látod, Urunk, hogy mit munkált ez a szívünkben, hogy a szívünk mennyire csendes előtted, mennyire töredelmes és mennyire hálás.

Kérünk, ma este is éppen ezért növeld a hitünket, erősítsd a veled való kapcsolatunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Akik a Római levelet olvassák, belesodálkozhatnak abba, hogy Pál apostol milyen mély értelmű levelet ír a gyülekezetnek, ahol tulajdonképpen akkor még nem is járt, hiszen nem az ő szolgálata nyomán alakul a római gyülekezet. Mégis, látjuk, hogy milyen lelkigondozói, tanítói levelet ír nekik.

A Rómában levő keresztyének valószínűleg akkor jöttek létre, mint gyülekezet, amikor pünkösdkor hallják az evangéliumot Jeruzsálemben, hiszen a Cselekedetek Könyvében leírja Lukács, hogy voltak ott római jövevények, zsidók és prozelitusok. Ők hazamennek, és gyülekezetet szerveznek. Ebből is láthatjuk, hogy aki megtér és újjászületik, annak gyülekezethez kell tartoznia, kapcsolódnia. Nincs hívó élet gyülekezet nélkül.

Ezek a zsidók hallották az ígét Jeruzsálemben, hazamennek Rómába, voltak beköltözők is, és nyomban megkeresték a gyülekezetet. Ezt a gyülekezetet Pál elkezd gondozni, és komoly a szentek egysége ebben a levélben, vagyis az a kapocs, amely összeköti az apostolt a számára addig még ismeretlen hívőkkel, emberekkel, akikről legtöbbször csak hallott. Ezek a levél végén a 16. fejezetben, a köszöntésekben fel vannak sorolva. Óriási kapocs a hívők között, amely összeköti őket.

Azért is olyan kedves ez a levél nekünk, mert az üdvösség útját mutatja meg az ember számára. Az üdvösség útjával foglalkozik Pál apostol: Hogyan lehet üdvözülni, hogyan lehet bejutni Isten országába, hogyan lehet ott élni és megmaradni. Amikor olvastuk a római levelet, akkor többször találkoztunk a törvénnyel. Többször említi Pál apostol a törvényt.

Nézzük meg ma, hogy mit ír itt ebben a négy versben. Milyen a viszonya a hívó embernek az Isten törvényével. Milyen a viszonya a keresztyén embernek, a hívőnek, az újjászületett embernek az Isten törvényével.

Megemlítem még, hogy ebben a levélben az 5. fejezetig Pál apostol a bűnnel és a bűnbocsánattal foglalkozik. Az 5. fejezettől kezdődően — ide tartozik a mai ige is — kezdődik egy új szakasz. Kezdődik egy olyan új szakasz, amely az 5. fejezet első versével indít, amit vasárnap hallottunk, hogy megbékültünk Istennel, megigazultunk, és ezért békességünk van Ővele Jézus Krisztus által.

Itt a hívó élet csodájáról szól az apostol és arról, hogy ebben a hívó életben egy új viszony és új viszonyulás támad a hívó ember és Isten között. Ez nem olyan könnyű ige, de ma azt nézzük meg, hogyan jön ide akkor a törvény? Hogyan jön ide Isten törvénye, azok a szabályok, rendelkezések, amelyek általánosan úgy is mondhatnánk: Isten akarata, amelyet az ember számára megjelentett és kijelentett, sőt a zsidóknak még le is írt, és eléjük állította, hogy tudják, olvassák, értelmezzék.

Éppen ezért egy új viszonyulás, új viszony áll, mert nem a bűn hatalma és uralma alatt van már a hívő ember, hanem a Krisztus szabadságában jár. Ezért áll elő egy új helyzet. Ennek az új helyzetnek pedig a forrása Isten szeretete, eszköze pedig Krisztus halála és feltámadása. Hogy a hívő új helyzetben, új jogállásban, új viszonyulásban van Istennel, annak a forrása Isten irgalmas szeretete, eszköze, amely által ezt megcselekszi Isten, az Krisztus halála és feltámadása. Ez az új viszony forrása és eszköze a hívő ember számára.

Pál apostol itt egy példát hoz. Úgy van ez — mondja —, mint az asszony esetében, aki férjnél van, és addig a férjéhez köti a törvény. Nem lehet más férfi az életében, mert különben házasságtörő lesz. Amikor meghal a férj, akkor felszabadul. De mindenesetre a kötöttség, az eskü már nem kötelezi őt. Tehát szabad lesz az asszony, szabadon férjhez mehet máshoz, mert az előző férjével való házasság megszűnt, és a kötöttség alól fel van oldva.

Ebben a példában az az érdekes, hogy nem azt mondja az apostol, hogy meghalt a törvény a számotokra, hanem azt mondja: ti haltatok meg a törvény számára. Itt van egy kis sántítás, de a példában mindig van. Az apostol azt akarja ezzel mondani, hogy mi haltunk meg a törvény számára. A hívő ember meghal a törvény számára, és új valakié lesz. Ez az új valaki pedig a Krisztus. Éppen ezért járhat a Krisztus szabadságában, az új élet örömeiben és hálájában a hívő ember.

Nem azt mondja, hogy a törvény halt meg, mert ez nem lenne igaz, hanem azt mondja, hogy ti haltatok meg. Meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben.

Pál apostol igéjét sokszor idéztem most ennek a levélnek a kapcsán a galatákhoz írott levélből, hogy vele együtt megfeszítettem. Azért szűnt meg egy kapcsolat, mert én haltam meg. Éppen ezért más viszonyulás érvényes az életben. Nem mondhatja azt, hogy nem érvényes a törvény. Jézus nem azért jött, hogy eltörölje a törvényt, sőt a törvényből semmi nem fog elveszni. Még egy pontocska, egy vessző sem.

De mi az az új viszony, amely keletkezett? Amely fennáll törvény és a Krisztus, és bűnös vagy hívő ember kapcsolatában? Erről szól a mai igénk, hogyan kell ezt látnunk.

Azért sem teheti el az útból a törvényt Krisztus, mert akkor az Ő igéjét, akaratát tenné el. Nem is csökkentheti annak súlyát sem.

Amikor Jézus elmondja a Hegyi beszédben, hogy megmondattott a régieknek, ne paráználkodj, én pedig azt mondom, ha már kívánság okáért nézel valakire... Nem azt látjuk, hogy Jézus eltörölte a törvényt, hogy lejjebb viszi a mércét: Ha nem tudjátok átugrani, akkor tegyük lejjebb egy kicsit. Jézus világosan kijelenti: a mérce ugyanaz. Azért, mert Isten igazságos. Ő magát meg nem tagadhatja.

Ha Isten lejjebb tenné a mércét, és azt mondaná: vétkes vagy, most már nem tudod átugrani. Ahogy teremtettelek valóságos igazságban, szentségben, ártatlanságban, akkor teljesíthetted volna azt, amit akarok. De mivel bűnöztél, én is lejjebb megyek és megalkuszunk, hogy mi az, amitől a kecske is jóllakik,

a káposzta is megmarad. Ez nem lehetséges, mert akkor Isten megtagadná önmagát. Nem lenne igazmondó, nem lenne igazságos.

A mérce ugyanaz marad. Ez látszólag ellentmondás, de csak látszólag. Nem csökkentheti Isten igényét az ember iránt, amit a törvény kimond. Cselekedd és élsz. Isten nem csökkentheti igényét, amit már az Édenkerben bejelentett, azért mert megtörtént a bűneset.

Amikor Jézus Krisztus eljön, történik valami. Jön valaki, aki nagyobb, mint a törvény. Mégpedig azért nagyobb, mert Ő maga a törvény, Ő maga az ige, Ő maga az Isten kijelentése, az Isten akarata. Jön valaki, aki azt mondja: megmarad a törvény, de én nagyobb vagyok a törvénynél.

Mondok egy példát azoknak, akik autót vezetnek.

Az út mellett útjelző táblák vannak. Azokat a táblákat mindig figyelni kell. Ma én is kanyarodtam, és megállapítottam: ide nem is szabadna kanyarodni, de a táblát nem vettem észre. Ha az útra egy villanyrendőrt tesznek, akkor az autósoknak nem a táblát kell figyelnie, hanem a villanyrendőrt. A táblák érvényben vannak, nem szedik össze, mert villanyrendőrt tettek, csak ez a villanyrendőr felülírja a táblát. Tehát nem a tábla az irányadó, hanem a színek: piros, sárga, zöld.

Valamit ehhez hasonlóan értsünk: megvan a törvény, az Ószövetségben Isten akarata — ezek a jelzőtáblák, de Jézus Krisztusban bejött a világba a lámpa, és azt mondja az ige, hogy azok érvényben vannak, de erre kell figyelned. Miért? Azért, mert ez a kettő egy. Mind a kettő téged akar elsegíteni az üdvösség felé. Téged akar segíteni, hogy ne karambolozz, hanem haladj előre a boldog cél felé. Mind a kettő téged segít. Egyik jobban, mint a másik. Ez az Isten irgalma.

Azért is érdekes ez, mert a Bibliában azt látjuk, hogy egyedül Jézus Krisztusnak volt joga is a törvényt hirdetni, értelmezni, sőt a Máté 22-ben Jézus összefoglalja a törvényt. Két parancsolatra szűkíti: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, szeresd felebarátodat, mint magadat. Neki joga volt erre? Joga. A Szentháromság Isten második személye. Hogyne lett volna joga összefoglalni két parancsban a törvényt?

Amikor Jézus Krisztus eljön, akkor azt mondja: Ő nem a törvény betűjét akarja velünk foggal, körömmel betartatni, hanem a törvény szellemét, a törvény lelkületét.

Amikor azt mondták neki a zsidók, hogy nem szabad szombatot ezt meg csinálni, nem szabad kalászt tépni, morzsolgatni, azt mondja nekik: ha az ökör beleesik a gödörbe, azért kihúzd szombatnapon. Mert ők a törvény betűjét értették. És ha a törvény alatt van az ember, akkor foggal, körömmel meg akar felelni Istennek, az előírásoknak. Egy félelemben van, mint némely szektának a tagja, akinek ki van adva: ennyi kilométert kell megtenni az utcán, havonta ennyi újságot kell az emberekre sózni, ennyi könyvet kell eladni. Ha nem, ki vagy dobva a társaságból.

Érjük Jézus Krisztus törvényét? Aki azt mondja: szeresd az Urat, és szeresd felebarátodat, mint magadat. Nem azt mondja: a törvényt betű szerint

tartsd meg, hanem azt: az én megváltásomban szemléld a törvény lelkületét. Hogy Isten mit kíván tőled. Hogyan járj a keskeny úton. Milyen nagy különbség! Nem a félelemnek a lelkét adta nekünk az Isten — ez erre is vonatkozik.

Nem arra vonatkozik, hogy ne félj a sötétben, mert nem a félelem lelkét adta Isten. Hogy jaj, elvesztem az üdvösségemet, kiesek a kegyelemből. Jaj, mi lesz velem, Isten megint megbüntet engem. Ez lenne, ha törvény alatt lennél. De kegyelem alatt vagy. A hívó kegyelem alatt van, és ezt hirdethetjük, mert ez a legnagyobb dolog.

Én háromféle törvényt látok itt, amiről Pál beszél a Római levélben. Beszél természeti törvényekről, a lelkiismeret törvényéről, és a sinai törvényről, vagy a szövetség törvényéről, a Tízparancsolatról. Ezek mind törvények. Vég-ső soron oka mind a háromnak Isten. Ő helyezte a világba a törvényeket a terem-tés okán és jogán.

A múltkor hallottam egy előadást, hogy a földnek miért ilyen a dőlésszö-ge, miért olyan fokban van, ahogy van. Azt mondja a tudós: ha egy-két fokkal eldőlné a föld tengelye, akkor vagy megsülnénk, vagy megfagynánk. Pontosan be van állítva. Ez is egy törvény. Ott van a lelkiismeret törvénye.

Be van írva a pogányok szívébe is a törvény cselekedete. Azt a pogány is tudja, hogy anyámat nem szabad egy fél téglával leütni, mert ott van a lelkiismeret. Van, akinek nincs lelkiismeret-törvénye. A törvény boldoggá tesz, vagy szomorúvá. És ott van a kiváltképpen való törvény. Isten törvénye, Isten akarata.

Jelen igében az a kérdés, hogy mi a hívó viszonyulása a törvényhez. A hívó nem a törvény érvényessége alól kerül ki, hanem a törvénynek a hatása alól. A törvény nem veszti érvényét. Nem vész el belőle semmi, hanem a törvény következménye, hatása alól menekül meg az ember Jézus Krisztusban.

Miért? Felvisznek egy halottat a tizedik emeletre. Onnan ledobják. Érvényes rá a törvény? A gravitáció törvénye szerint le fog esni. A halottra lesz hatása, hogy leesett onnan? Nem, mert jobban nem tud meghalni. Fájni fog neki, hogy ledobták? Nem, mert halott. Az érvényessége megvan a törvénynek, mert le fog esni, de a hatása, a következménye az már rá nem érvényes.

Ilyen az, amikor a hívőre azt mondja Pál: meghaltatok. Meghaltatok a törvény számára. Érvényes a törvény, de a következménye, a hatása az rátok már nem vonatkozik, mert meghaltatok. Mit mond itt Pál? Mert meghalt a férj. Ha meghal a férj, nem vonatkozik az asszonyra a törvény. Felszabadult a törvény alól. Az az érdekes, hogy mégis életben marad a törvény. Miért marad életben a törvény? Miért hagyja Krisztus életben a törvényt?

Ilyen okokat láttam meg: Egyrészt azért hagyja Jézus a törvényt érvényben, mert mi volt a törvény jelentősége? Ismerd fel a bűneidet! A törvény tükör volt, nézz a tükörbe, és ismerd fel a bűneidet. Éppen ezért a törvény csak azt mutatta meg, hogy beteg vagy, nagy a baj. A törvény mást nem tudott tenni. És még egy dolgot mutatott meg a törvény: a bűn következményét. Mert ezt a Biblia-látásunk mindig együtt hozza: a bűnt meg a következményét.

Nemcsak azt kell megismerni Isten törvényéből, hogy bűnös vagy, hanem azt, hogy ott a hajlam benned minden rosszra. Úgy mondja a Káténk: minden

gonoszra hajlandó vagyok, Isten és felebarátom gyűlölésére. Nemcsak a bűn van az életemben, amely egy cselekedetben megnyilvánul, hanem a rá való hajlam, készség is ott van.

Amit Pál a mai igében tanít, azt mindenkinek észre kell vennie. Azt mondja az 5. versben: Mert amíg test szerint éltünk, a bűnök törvény által szított szenvedélyei hatottak tagjaitokban. A törvény szenvedélyeket szít? Milyen törvény az? Az ige azt mondja: igen. Miért? Mert a törvényben az van: ne tedd! A bűnre való hajlamunk pedig azért is megpróbálná.

A szülők intik a gyerekeiket. Nehogy a szátokba vegyétek a cigarettát. Már másnap mentek, ugyan, hol lehetne azt megszerezni. Mi lehet az, amit tiltanak? Kipróbálja, de van, aki nem csinálja tovább.

A mesében írt kastélyban háromszáz szoba van, de egy be van zárva. Azt mondja: ezt az egyet nem használhatjátok. Mit akar az ember? Ugyan már, mi lehet abban?

A törvény, azért, mert tilt valamit, felkelti az emberben a vágyat, a szenvedélyt. Miért? Mert bennem van a hajlam. Nem a törvény rossz, hogy felkelti a szenvedélyt, hanem a bűn következtében levő hajlam, amely bennem van. Amire Isten azt mondja: ne! Én azért is. Az első emberpárt még rá kellett erre venni, azóta már nem kell rávenni bennünket, magunktól is megy.

Amikor a törvényt hallom, akkor ezt ébreszti fel bennem, vagyis a törvény azt akarja, hogy juss el odáig, hogy ilyen állapotban vagy. A törvény érvényben marad. Miért? Mert mindig vannak bűnösök. A hívőknek azért marad érvényben a törvény, hogy lássák, milyen volt a természetük, Jézus honnan szabadította meg őket, és milyen hálával tartoznak ezért a szabadításért. A hitetlenek számára meg azért marad meg a törvény, mert ők még nem élték át ezt a folyamatot, tehát nekik továbbra is rá kell mutatni bűnös természetükre, és a gyógyulás forrására.

Nem a törvénytől lesz beteg az ember, de a törvény megmutatja a betegséget. Ha elmegyünk vizsgálatra, nem a vizsgálatól leszünk betegek. Sok ember ezért nem akar vizsgálatra menni, nehogy kiderítsenek valamit. Van egy olyan mondás: egészséges ember nincs, csak rosszul megvizsgált.

Ha Isten igéjének fényébe állsz, biztos lehetsz, hogy a kép nem lesz rózsás. Ahhoz, hogy a gyógyulás elindulhasson, annak útja, folyamata van. A betegsége nem mindegy, milyen gyógyszer kapunk, nem mindegy, milyen kezelést kapunk vagy hova küldenek tovább. Először fel kell tárni, mi a baj, és ha megtudjad mi a baj, akkor azt mondja: „beteg szívem vár szüntelen, én drága Jézusom, a gyógyulást, megújulást csak tőled várhatom. Jöjj, légy az orvosom.”

Ez kell, ahhoz— mondja hitvallásunk —, hogy vágyódjam Krisztus után, vágyódjam az áldott Orvos után, aki közeleg: „a drága főpap, Jézus. Szava szívünk enyhíti meg. Egyetlen üdvünk Jézus. Halld, mint zeng az égi kar.” Különben nincs vágyódás.

Ha valakinek fáj a foga, arra vágyódik, hogy kihúzzák. Megy az orvoshoz.

A törvény azért van, hogy megmutassa, hogy rávilágítson és elmondja: nem tudok rajtad segíteni, mert nekem Isten csak azt a feladatot adta, hogy mutas-

sam meg a te bűneidet. De valaki tud rajtad segíteni, meg akar is segíteni. Jézus Krisztus az. A törvény Krisztusra vezérlő mester. Tessék őt keresni, Őhöz menni, Őbenne bízni, Őt kérni. Tessék Őbenne élni. Ezért van a törvény.

Éppen ezért ma este is hirdetem: ezért mondja a Római levélben az ige, hogy nincs többé kárhoztatásuk azoknak, akik Jézusban vannak. Mert a törvény kárhoztat. Krisztus nem kárhoztat. Az kárhoztat, hogy megmutatja az állapotomat: nem tudsz magadon segíteni, de megmutatja, hogy Jézus tud rajtad segíteni, oda menj, vele élj. Vedd komolyan a törvényt, de ne légy törvényeskedő, hanem járj a Lélek szabadságában. Mert ettől kezdve a hívőt nem a törvény vezeti, hanem az Isten Lelke.

Pál azt mondja: akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. A törvény szabályokat, rendelkezést ad, életviteli tanácsokat ad. Onnantól kezdve a hívőt Isten Szentlelke vezeti, aki néha rámutat a törvényre is, olvasd el, mert az nem vészett el, — és van, amikor Ő maga ad tanácsokat, mert felette van, mint a Szentháromság harmadik személye, a törvénynek. A törvény két dolgot hirdetett: cselekedd és élsz, és ha nem cselekszed, meghalsz. Mivel én nem tudom cselekedni, ezért Isten haragja alatt vagyok. Jézus betöltötte a törvényt, eleget tett mindkettőnek, ezért a hívőnek Jézus Krisztus által van kapcsolata a törvénnyel.

Azt hirdeti a mai ige, hogy „ezért másé vagytok. Azé, aki feltámadt a halottak közül, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.” Ez a nagy kérdés: másé vagyok-e? Azt mondja a hívőknek: másé vagytok, azé, aki feltámadt a halottak közül. Jézus nemcsak halálunk, hanem feltámadásunk is. A Bibliában mindig együtt van ez a kettő.

Amikor a római levelet olvastam, számomra felfedezés volt, hogy nemcsak a bűnbocsánatról beszél, hogy ezt kapja a hívő, hanem az örök életről is. Nemcsak arról, hogy a múlt el van fedezve, hanem arról is, hogy a jövő meg biztosítva van. Mert ha csak a múlt lenne elfedezve, akkor sehol sem vagyok. A hívőnek azonban a múlt el van fedezve, a jövő meg biztosítva van. „Krisztus én megholt életem, Krisztus feltámadásom, benned büntől mentté lettem, benned igazulásom.” Ezt kapja a hívő Isten ígéjének, akaratának, Szentlelkének vezetése alatt járhatja az útját a törvény lelkületében, de nem a törvény uralma alatt, hanem az új férj, Krisztus uralma alatt.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, hogy ígéd összefüggő, és valóban hálát adhatunk, hogy a teljes Írás tőled ihletett. Hasznos a tanításra, a feddésre, az igazságban való nevelésre.

Köszönjük, hogy betöltötted a törvényt, Úr Jézus, mert eleget tettél annak kritériumainak. Elhordoztad annak büntetését, annak meg nem tartása miatt, és azt mind nekünk ajándékoztad, akik soha nem tudtuk volna a törvénynek egyetlen ígét sem megtartani. Mert nemhogy egyet nem tartottunk meg, hanem egyet sem tudtunk megtartani. Ezért dicsőítünk téged, hogy te mindet megtartottad. Mindnek eleget tettél.

Ezért jó, hogy benned lehet az életünk. Olyan Krisztussal lehetünk összekapcsolva, aki rólunk minden kárhóztatást elvett a te ítélőszéked előtt, Atyánk. Nekünk ajándékozta az Ő igazságát, szentségét, hogy éljünk Ő benne, hogy védtetésünk, jogi rendezettségünk, megigazulásunk, örökségünk lehessen.

Köszönjük, ha ez felragyogott már nekünk, és az egész életünket átjárja végtelen kegyelmed árja. Kérünk, ha valakinek még nem ragyogott fel, akkor ragyogjon fel neki a Krisztus. Nem a törvény előírása, cselekedete.

Köszönjük, hogy nem abban lehetünk, mit kell cselekednünk, hanem annak a tudatában mit tettél te érettünk. Hogy ezt csak hit által megragadni, elfogadni kell.

Könyörülj meg rajtunk, hogy veled éljünk, Urunk, és Lelked vezetése alatt.

Áldd meg az éjszakánkat, vezesd a holnapi napunkat is. Áldd meg szereteteinket a közelben, távolban. Legyenek előtted azok a gondok, amelyek most foglalkoztatnak. Kérünk, gyógyítsd betegeinket, adj nekik erős hitet. Vigasztald a gyászolókat.

Kérünk, a holnapi temetésre adj élő igét, hogy rád tudjunk mutatni majd azoknak, akik ott lesznek.

Kérünk a vasárnapunkat is te készítsd el. A vasárnap elhangzó igét. Gyülekezeti és úrvacsorai közösséget.

Kérünk, hogy amit most csendes imádságban is eléd hozunk, légy kegyelmes hallani és meghallgatni, Urunk.

Ámen.

680

Szent, győzedelmes élet

(812)

☞ [?]

♪ Rettungsjubel, 1906

☞ Vargha Gyuláné (1863-1947)

Szent, győ - ze - del - mes é - let, mely - ből e - rő fa - kad,
De hogy le - hetsz te győz - tes, kit bűn tart fog - lya - ul?

Ez lé - gyen osz - tály - ré - szed e föl - dőn már a - lant.
Ha té - ged is le - győz - het a győ - ze - del - mes Úr.

A bűnt az Úr le - győz - te, min - dent el - vé - ge - zett,
Csak ősz - sze - tör - ni en - gedd ke - vély, bű - nös szi - ved,

A harc már el van dől - ve, győz - tes lett a ke - reszt.
Az Úr ke - reszt - jét fel - vedd: s a győ - ze - lem ti - ed.